cultură, spiritualitate, atitudine

„Suntem români și punctum”
MIHAI EMINESCU

CERTITUDINEA

Au reînceput arestările din anii ‘50...

October 14, 2025 Miron Manega Arhiva Credință Dezvăluiri INFO Istorie Opinii Societate Tema de gândire

1 Comment Asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu certitudinea.com certitudinea.ro Coriolan Baciu ortodox Pădurea Tâncăbești Parastasul de la Tâncăbești

Coriolan Baciu, președintele Fundației „Ion Gavrilă Ogoranu”, și alți 9 participanți la parastasul din Pădurea Tâncăbești au fost ridicați de poliție

CATEGORIES

Antet
Antologia poeziilor frumoase
Antologia rușinii
Arhiva
Arte vizuale
Article en français
Articles in English
Artículos en español
Autori
Certitudinea print
Credință
De la lume adunate
Dezvăluiri
Editoriale
Emisiuni tv
Europa nostra
INFO
Istorie
Modelul de țară
Muzica
Opinii
Salonul refuzaților
Societate
Știri militare
Tema de gândire
Uncategorized
VIDEO Magazin

Joi 9 octombrie 2025, cu noaptea în cap, Coriolan Baciu și familia sa au fost sculați din pat de trupele speciale care au intrat în casa din cartierul Bărăbanț – Alba Iulia, cu mandat de percheziție domiciliară și de aducere la Poliție, sub acuzația că a exectuat „salutul legionar” cu ocazia participării sale la parastasul din 30 Nov 2024, în pădurea Tâncăbești, locul unde a fost asasinat în 1938 Corneliu Zelea Codreanu (eveniment după care 8 persoane, inclusiv subsemnatul, au fost ridicate și inculpate în decembrie anul trecut).

I-au fost confiscate telefonul mobil și laptopul, iar drept corpuri delicte au fost ridicate câteva insigne și „cărți de propagandă” având ca autori pe Ion Gavrilă Ogoranu („Amintiri din copilărie” și „Brazii se frâng, dar nu se îndoiesc”), Petre Țuțea și Emil Cioran. Coriolan Baciu a fost dus la Poliție, unde a fost interogat, stabilindu-i-se calitatea de inculpat și măsura preventivă a controlului judiciar.

Printre altele, Coriolan Baciu este președintele Fundației Ion Gavrilă Ogoranu, instituție de drept privat care se ocupă cu memoria celor ce s-au opus regimurilor totalitare din secolul trecut, sacrificându-se pentru libertatea și demnitatea poporului român. Pentru această cauză a investit resurse financiare și ani de activitate.

Provine dintr-o familie de foști deținuți politici anticomuniști. Însumate, condamnările politice ale membrilor familiei sale extinse depășesc 100 ani, iar trei dintre aceste rude – între care și bunicul său patern, Mihai Grigoriu – au fost exterminați în închisoare. Mai mult, Coriolan Baciu este executorul testamentar al luptătorului anticomunist Ion Gavrilă Ogoranu (șef al unuia dintre cele mai eficiente grupuri de rezistență armată anticomunistă, care a activat în Munții Făgărașului până în 1955), care i-a fost naș de cununie.

De altfel, în zorii aceleași zile, alți 9 cetățeni români din mai multe regiuni ale țării au fost supuși acelorași proceduri, stabilindu-li-se calitatea de inculpați și măsura preventivă a controlului judiciar. Pentru unul din ei s-au făcut chiar patru descinderi, în patru locații diferite (inclusiv domiciliul socrilor, oameni de peste 80 ani), neștiindu-se exact în care din ele locuiește.

Cazul lui Coriolan Baciu este, în opinia mea, emblematic pentru evoluția (sau mai degrabă involuția) unui regim politic de la democrație înspre totalitarism. Căci în momentul în care descendentul unei familii care a dat un asemenea tribut de destine stâlcite și vieți stinse în închisorile politice comuniste devine la rândul lui victima acestui gen de tratament din partea instituțiilor de forță ale unui stat – nu pentru vreo faptă infamantă, prejudiciatoare a vieții cetățenilor, bunurilor publice și private, sau ordinii de drept, ci pentru o manifestare de conștiință la locul unui asasinat politic de acum aproape 9 decenii, în timpul unei slujbe religioase – avem de-a face cu apusul libertății și premisele unei noi dictaturi. Practic, Coriolan Baciu este tratat astăzi de autoritățile judiciare ca un potențial infractor periculos pentru o culpă de aceeași natură cu cea pentru care unele dintre rudele lui, dar și Ion Gavrilă Ogoranu, au fost arestați și condamnați de regimurile totalitare ale secolului trecut. Spre exemplu, în 1943, elevul de liceu Ion Gavrilă (Ogoranu era doar o poreclă în sat a familiei sale, transformată de erou în pseudonim literar, după 1990) era arestat de organele represive ale dictaturii antonesciene (aliată a Germaniei hitleriste) și condamnat pentru că, împreună cu un grup de colegi, înălțaseră o troiță la care se rugaseră, salutând, ca un gest în memoria victimelor represiunii politice totalitare.

RECENT POSTS

„COMPLICI ȘI COAUTORI LA PROPRIA ROBIE” – Declarație politică în Senat

Diana Iovanovici Șoșoacă invitată la Ambasada Iranului

Au reînceput arestările din anii ‘50...

EMISIUNE TV. Cu senatorul-jurnalist Miron Manega despre democrație și inchiziție politică

ANTOLOGIA RUȘINII JURIDICE: Dosarul de inculpat al Dianei Iovanovici Șoșoacă

ARCHIVES

October 2025

September 2025

August 2025

July 2025

June 2025

May 2025

April 2025

March 2025

February 2025

January 2025

December 2024

November 2024

October 2024

September 2024

August 2024

July 2024

June 2024

May 2024

April 2024

March 2024

February 2024

January 2024

December 2023

November 2023

October 2023

September 2023

August 2023

July 2023

June 2023

May 2023

Atât Ion Gavrilă, cât și confrații săi de luptă și suferință, trecuți prin temnițele și lagărele comuniste, grupați în cadrul organizațiilor foștilor deținuți politici, au inițiat, după 1990, tot șirul acestor comemorări cu fundament religios, creștin, ce desenau, an de an, o adevărată hartă a suferinței transfigurate, redesenată de ei anual prin prezența în aceste puncte: Aiud, Râmnicu-Sărat, Pitești, Jilava, Gherla, Mislea, Sighet, Târgșor, Predeal, Miercurea-Ciuc, Tâncăbești, Târgu Ocna, Sâmbăta de Sus, Răstolița etc.. Sute și sute de bătrâni cu părul alb se adunau an de an în fiecare din aceste locuri. Organizarea acestor comemorări, care se desfășurau identic cu cele de azi, se făcea la început în chiar sediile filialelor zonale ale AFDPR-ului. Mă întreb cum ar fi arătat sancționarea penală a acelor oameni pe care regimul comunist îi mai condamnase o dată, dacă nu de câte două, trei ori, iar statul de după 1990 le recunoștea calitatea de victime ale regimului totalitar, prin însăși drepturile ce li se acordaseră în baza Decretului Lege 118 din 1990... Mă întreb și dacă s-a așteptat cumva ca ei să moară, unul după altul, pentru ca aceste locuri și momente anuale ale Memoriei să fie șterse de pe harta țării printr-o nouă represiune...

Rostul acestor comemorări a fost, întotdeauna, unul religios, spiritual, de invocare a Divinității pentru iertarea sufletelor camarazilor morți în cursul represiunilor. Nu am văzut la acești oameni, lângă care am avut privilegiul să-mi petrec cea mai mare parte a ultimilor trei decenii, nici un fel de ură, de dorință de răzbunare față de persecutorii lor, deși suferințele fuseseră cumplite și înmulțite cu cele îndurate de familiile fiecăruia din ei. Iertând, biruința lor a fost una spirituală, în Hristos, copleșind-o pe cea istorică, politică, a adversarilor lor ideologici. Ce doreau cel mai mult era ca ororile din timpul represiunilor politice, trăite de ei și camarazii lor dispăruți, să nu se mai repete în viitorul acestei țări. Iar salutul incriminat în anchetele de astăzi, s-a făcut la toate aceste comemorări, în toți acești 36 de ani, dar nu pentru a promova nu știu ce ideologii invocate de OUG 31/2002, ci ca o formă de respect a celor prezenți față de cei pierduți în hecatomba totalitară.

Nu este vorba deci de un an, doi, cinci sau zece, de când aceste comemorări s-au făcut peste tot. Sunt 36 de ani! Și oamenii aceștia nu au periclitat cu nimic ordinea de stat prin aceste manifestări. România a pășit pe drumul desprinderii ireversibile de trecutul totalitar, câștigându-și și consolidându-și statutul pe care îl are astăzi în Europa și în NATO. Căci acești oameni au sprijinit, cu puterile lor, acest drum la care visaseră în timpul deceniilor de ostracizare.

Și atunci, cui servește tot acest război absurd cu Memoria, cu urmașii celor ce au reprezentat coloana vertebrală a demnității românești în deceniile de represiune totalitară? Care este sensul acestui război al statului cu morții, cu parastasele, cu demersurile memoriale, într-o Românie zguduită de crize economice, politice și sociale? Nu cumva acest gen de represiune împotriva unor oameni care nu primejduiesc cu nimic ordinea publică, alimentează de fapt ura care a rupt societatea românească în două, precum și o anumită propagandă toxică? Sunt întrebări care ar trebui să deschidă o dezbatere în România, pe tema unui drept – după părerea mea fundamental: DREPTUL LA MEMORIE.

NOTĂ: Considerațiile de față au fost redactate și diseminate în baza Articolului 30 din Constituția României: „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credinţelor şi libertatea creaţiilor de

April 2023
March 2023
February 2023
January 2023
December 2022
November 2022
October 2022
September 2022
August 2022
July 2022
June 2022
May 2022
April 2022
March 2022
February 2022
January 2022
December 2021
November 2021
October 2021
September 2021
August 2021
July 2021
June 2021
May 2021
April 2021
March 2021
February 2021
January 2021
December 2020
November 2020
October 2020
September 2020
March 2020
January 2020
August 2019
May 2019
May 2018
April 2018
August 2017
April 2017
December 2009
October 2009

CAUTARE

orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Cenzura de orice fel este interzisă

Search ...

Florin M. Dobrescu

Titlul original: **„Dreptul la memorie!" Dreptul la istorie! Recurs la dreptate și adevăr! Adevărul ne va elibera!**

822 total views , 49 views today

« PREVIOUS POST

NEXT POST »

---

1 Response to Au reînceput arestările din anii '50...

Dinu says:
October 15, 2025 at 12:25 pm

Cum ii putem ajuta?

REPLY

Leave a Reply

Your email address will not be published. Required fields are marked *

Comment *

Name *

Email *

Website

Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

Post Comment

« PREVIOUS POST

NEXT POST »

Copyright © 2025, CERTITUDINEA.
alistice * VIDEO. Viața lui Eminescu (necenzurat). Episodul 1: Copilăria și familia. Destinul fraților săi * 8 decembrie 1920 – primul atac terorist cu bombă din Parlamentul României * DAN

Powered by WordPress. Blackoot design by Iceable Themes.